

Trinitatis solemniter colere, cum Deum ipsum, qui est Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus, rerum omnium opifex, et ad quem omnia referenda sunt, in festis quoque Deiparæ et aliorum sanctorum venerari, et glorificare profiteatur, maxime tamen debeat Dominica die, quo Deus ipse lucem condidit, quo Jesus Christus a mortuis surrexit, quo sedens ad dextram Patris Paraclitum Spiritum misit de caelis, quo proinde ineffabile et incomprehensibile Trinitatis mysterium manifestum factum est nobis, quemadmodum in divino Officio, tum ad Primam recitando Symbolum, *Quicumque*, tum plerumque in ultimo tertii nocturni responsorio augustissimæ Triadis fit commemoratio, idem, et in Missæ sacrificio peragi, et in ea potissimum parte, qua contestamur dignum, et justum esse Deo gratias agere, eumque collaudare, benedicere, et prædicare; idcirco ad majorem splendidioremque tanti mysterii gloriam, ut fideles quoque, qui die Dominico Missæ interesse debent, latius atque apertius sacrosancti ejusdem mysterii præconia audientes, debitum et ipsi servitutis obsequium supremæ impendant majestati, statuit, atque decernit, quod singulis Dominicis diebus totius anni, quibus præfationes propriæ per rubricas non sunt assignatæ, incipiendo a Dominica sanctissimæ Trinitatis currentis anni 1759, sacerdotes omnes utriusque cleri, sæcularis nempe atque regularis præfationem de sanctissima Trinitate, quæ jam inde a vetustissimis temporibus in usu fuisse dignoscitur, in Missa recitare teneantur, et ita inviolabiliter observari mandavit. Hac die 3 Januarii 1759.

1615. Humillime sacram Rituum congr. supplicante R. P. fratre Clemente a Panormo, ministro gen. ord. Min. Observant. ac Reformat. S. Francisci pro concessione Officii, et Missæ de communi conf. non pont. in honorem beati Petri a Moliano pro universo ordine prædicto et terra Moliani diocesis Firmianæ, cujus sacrum corpus Camerati requiescit, in sequelam casus excepti in vim temporis immemorabilis in causa dicti beati approbati die 9 Augusti 1760, sacra congreg. ad relationem mei infrascripti secretarii loco eminentiss. et reverendiss. card. Cavalchini ponentis, audito R. D. Cajetano Forti fidei promotore, qui suam sententiam voce exposuit, petiit Officium et Missam sub ritu duplicis minoris ab omnibus utriusque sexus prædicti ordinis, qui ad Horas canonicas tenentur, tantum pro die non impedita ac designanda per superiorem generalem ordinis recitari, ac respective celebrari concessit, si S. S. D. N. placuerit, die 3 Martii 1761.

Factaque deinde per me secretarium de prædictis eidem S. S. D. N. relatione, Sanctitas Sua benigne annuit.

Tenore itaque hujus concessionis reverendiss. P. N. gener. ord. diem 15 Augusti sancivit pro celebratione Officii et Missæ in honorem supradicti beati: quod si in aliqua provincia vel conventu præfata dies sit in aliquo Officio impedita, post diem 15 Augusti.

(*Novissima additamenta Decretorum sacræ Rituum congr. quæ nunc primum ex autographis in publicam lucem prodeunt, ab anno 1759 ad 1789.*)

Hildesimen.

1616. Cum capitulum et canonici Ecclesiæ cathedralis Hildesimensis in Westphalia a sacra Rituum cong. postulaverint declarationem sequentium dubiorum, nempe:

1. An canonici, seu vicarii, assistentes in solemnitate Missæ cum cappis, et pluvialibus, genuflectere debeant in elevatione sacræ hostiæ.

2. An Officium de Immaculata Conceptione beatæ Mariæ Virginis solummodo sub ritu semiduplici in choro recitari possit.

3. An stante fondatione de dicendo Officio parvo

de B. Maria Virgine in choro diebus ferialibus, liceat se conformare indulto Clementis XI, recitandi Officium de SS. Sacramento.

Sacra cong. ad relationem emin. et rever. dom. card. Feroni ponentis respondit: *Ad 1, affirmative; ad 2, posse, et debere recitari Officium sub ritu semiduplici; ad 3, affirmative.* Et ita, etc., die 7 Julii 1759.

Maceraten.

1617. Inter Cajetanum Foglietti prepositum ecclesiæ collegiatae SS. Salvatoris civitatis Maceratæ ex una, et nonnullos canonicos ejusdem ecclesiæ ex altera, exorta controversia super prætensa assistentia in celebratione Missarum solemnium, illaque ad sacram Rituum congr. delata, emin. et rever. dom. card. Paulutius ponens infrascriptum dubium decidendum proposuit, nempe:

An præposito Missam solemnem celebranti debeat assistentia canonicorum in munere diaconi et subdiaconi, in casu, etc.

Et sac. congreg. utraque parte, scripto et voce informante, audita, visisque juribus hinc inde deductis, ad relationem ejusdem eminent. D. card. ponentis rescribendum censuit: *Affirmative, et amplius.* Et ita decrevit, ac servari mandavit, die 7 Julii 1759.

Nullius Atissæ.

1618. Inter promotorem fiscale curiæ præposituralis Nullius Atissæ, et hodiernum patrem priorem, et patres Carmelitas dictæ terræ super usu genuflexorii cum pulvinaribus parati a moderato præposito prætenso exortis controversiis, eisque ad sacram Rituum congr. delatis, emin. et reverend. D. card. Paulutius ponens infrascriptum dubium decidendum proposuit, nempe:

An sit reponendum genuflexorium cum pulvinaribus extra presbyterium in medio ecclesiæ, in casu, etc.

Sac. eadem congreg. utraque parte, scripto et voce informante, audita, visisque juribus hinc inde deductis, ad relationem præfati eminent. ponentis rescribendum censuit: *Negative, et ad mentem; et mens est, quod quando præpositus accedit ad ecclesiam in habitu, et prævia certificatione, exhibeat pulvinar eidem præposito.* Et ita decrevit, ac servari mandavit, die 4 Septembris 1756.

Verum, cum promotor fiscalis dictæ terræ super eodem proposito, et resolutio dubio novam audientiam expetiverit, eaque obtenta, inter partes concordatum, et in sacra congreg. propositum fuit sequens dubium:

An sit standum, vel recedendum a decisio, in casu, etc.

Et S. congreg. utraque parte, scripto et voce informante, audita, visisque juribus hinc inde deductis, ad relationem præfati eminent. ponentis rescribendum censuit: *In decisio, et amplius, et super attentatis non amplius proponatur.* Et ita decrevit, ac servari mandavit, die 7 Julii 1749.

Urbis et Orbis.

1619. Cum san. mem. Innocentius Papa XII, suo die 11 Augusti 1691, obsecundans piis precibus serenissimæ reipublicæ Venetiarum, facultatem concesserit, ut in Ecclesia universali recitari, et respective celebrari posset sub ritu semiduplici Officium et Missa S. Laurentii Justiniani primi patriarchæ Venetiarum, modo sanctiss. dominus noster Clemens Papa XIII, pro sua erga præfatum sanctum pietate decrevit, ut ab omnibus fidelibus utriusque sexus, qui ad Horas canonicas tenentur, in posterum die 5 Septembris sub ritu semiduplici de præcepto prædicti sancti Officium et Missa recitari, et celebrari debeat, die 12 Septemb. 1759.

D. F. Card. Tamburinus præf.

Loco & sigilli.

M. Marefiscus S. R. C. secret.

Avenionen.

1620. Ad componenda dissidia exorta inter capitulum ecclesiæ collegiatae, et parochialis S. Agricola, parochum dictæ ecclesiæ, necnon priores fraternitatis SS. Sacramenti civitatis Avenionensis ex una, et Petrum Bellanger, aliosque habitatores viæ Principum nuncupat. dictæ civitatis ex altera partibus, super immutatione incessus processionis SS. Corporis Christi, quæ die Octava ejusdem solemnitatis ab eadem ecclesiæ collegiata, et parochiali peragitur; eminent. et reverend. dom. card. Feronus ponens infrascriptum dubium sac. Rituum cong. decidendum proposuit, nempe: *An processio ecclesiæ parochialis S. Agricola in Octava SS. Corporis Christi incedere debeat per vias solitas, et consuetas, sive potius sit locus mutationi cursus, in casu, etc.*

Et sac. eadem congregatio, prævia relatione reverend. archiepiscopi, ac visis juribus ex utraque parte deductis, eorumque procuratoribus scripto, et voce informantibus auditis, ad relationem præfati eminent. ponentis rescribendum censuit: *Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, et amplius.* Et ita decrevit, ac servari mandavit. Die 17 Maii 1760.

Basilicæ Lateranen.

1621. Exortis nonnullis controversiis super jure suppleendi vices beneficiatorum in patriarchali basilica Lateranensi, tam in servitio altaris, quam in functionibus chori inter clericos beneficiatos præfata basilicæ ex una, et capellanis ejusdem ex altera partibus, eisque ad sacram Rituum congr. delatis, infrascriptum dubium coram eminent. et reverendiss. domino cardinali Tamburino ejusdem congregationis præfecto, et ponente concordatum decidendum, propositum fuit, nempe: *An et quibus competat supplere vices beneficiatorum in basilica Lateranensi tam in servitio altaris, quam in functionibus chori, in casu, etc.*

Et sac. eadem congreg. utraque parte scripto, et voce informante audita, visisque juribus hinc inde deductis, matureque perpensis, ac consideratis, ad relationem emin. et reverend. card. ponentis rescribendum censuit: *Competere clericis beneficiatis, et amplius.* Et ita etc. Die 7 Julii 1755.

Adversus istam resolutionem ex parte eorumdem capellanorum expetita, et obtenta nova audientia, cujus vigore reposita per eundem eminent. et reverend. dom. card. Tamburini ponentem ejusmodi controversia super novo dubio, videlicet. *An sit standum, vel recedendum a decisio die 7 Julii 1755, in casu, etc., sac. cong. scripto pariter, et voce utraque parte hinc inde informante iterum audita, et ex noviter deductis rescripsit: In decisio, salva præintentione antiphonarum, et amplius.* Et ita etc. Die 17 Maii 1760.

Venusina.

1622-1623. Porrecto S. R. congregationi nomine capituli, et canonicorum ecclesiæ cathedralis civitatis Venusinæ supplicii libello pro resolutione sequentis dubii: *An Missa conventualis, attentata immemorabili consuetudine, cum possit post novam, non obstantibus rubricis generalibus Missalis in contrarium disponentibus.* S. cong. ad relationem mei infrascripti secretarii (nempe de Lerma) respondendum censuit: *Negative, et quoad horam celebrandi Missas conventuales de Sanctis et de feria, servandas esse rubricas Missalis.* Et ita declaravit, ac servari mandavit. Die 9 Augusti 1760.

Derthonen.

1624. Inter marchiones Paulum, et alios de Malaspina ex una, ac Angelum Maria, aliosque de marchionibus Malaspina, et litis ex altera, partibus, exortis nonnullis controversiis tam pro reintegracione sedilis in ecclesia parochiali S. Petri Villæ Orezoli diocesis Derthonensis, quam pro

forma ejusdem sedilis, infrascriptum dubium coram eminentissimo et reverendissimo domino cardinali Paulutio concordatum in cong. sac. Rituum propositum fuit, nempe: *An sit locus reintegracioni sedilis, in ecclesia parochiali Orezoli favore marchionis Pauli Malaspina, in casu, etc.* Et S. Congregatio, auditis prius reverendissimo episcopo, necnon procuratoribus utriusque partis scripto, et voce informantibus, visisque juribus hinc inde deductis, ad relationem ejusdem eminentissimi ponentis rescribendum censuit: *Affirmative et ad eminentissimum ponentem ad mentem, et mens est, quod antequam reponatur in ecclesia sedile, de quo agitur, doceatur coram eodem eminentissimo ponente, illud non excedere neque in longitudine, neque in latitudine mensuram antiqui sedilis.* Docto autem coram eodem eminentissimo ponente pro parte marchionis Pauli Malaspina, antiquum sedile per Octavium Malaspina ejus patrem alias retentum in ecclesia parochiali Orezoli fuisse ejusdem longitudinis et latitudinis ac illud, quod modo ibidem retinetur a marchionibus Alberto et Carolo de Malaspina, scilicet longitudinis palmorum sex cum dimidio circiter, et latitudinis palmorum quatuor cum dimidio mensuræ Jannensis, suprascriptam resolutionem confirmavit, decrevitque servari. Die 9 Augusti 1760.

Aretina.

1625. Cum Antonius Barboni oppidi di Poppi nuncupat. diocesis Aretinæ in ultimo, quo decessit, testamento capellam fundaverit sub titulo Sanctissimi Nominis Mariæ in ecclesia beatæ Virginis Mariæ nuncupat. del Morbo ejusdem oppidi, et adjecto onere, ut quotannis præter festum ejusdem Sanctissimi Nominis recolerentur etiam in perpetuum in eadem capella ceteræ festivitates beatæ Virginis, quæ in calendario descriptæ reperiuntur cum celebratione unius Missæ solemnem, aiarumque sex Missarum et officii. Cumque executor testamentarius prædicti Antonii ad amovendam omnem ambiguitatem in adimplemento prædictorum onerum, sacrorum Rituum congregationi supplicaverit, ut declarare dignaretur: *An onus a dicto fundatore adjectum celebrare faciendi in festis B. Mariæ Virginis in præfata capella Missam solemnem cum aliis sex Missis lectis, et officio, intelligendum sit pro septem festis principalibus ejusdem B. Mariæ Virginis, an etiam pro aliis simplicibus, in quibus commemoratio in honorem Deiparæ Virginis intra annum fieri consuevit.* Et sacra cong. audita prius reverendissimi episcopi informatione, ad relationem eminentissimi, et reverendissimi domini cardinalis Albani episcopi Sabinensis ponentis declaravit: *Missas esse celebrandas ad formam testamenti omnibus diebus, in quibus fit officium beatæ Mariæ Virginis sub ritu duplicis majoris, vel altioris ritus, tum in ecclesia universali, quam in calendario diocesis.* Die 15 Septembris 1760.

Aquen.

1626. Propositis per archiepiscopum Aquensem sac. Rit. congregationi nonnullis dubiis circa rubricas, iteratoque per literas eminentissimo et reverendissimo domino cardinali secretario Status sanctissimi domini nostri datas, ab eadem sac. cong. expostulantem eorum resolutionem, sacra congregatio, auditis scripto, et voce suffragis duorum ex apostolicarum ceremoniarum magistris; ac re diligenter perpensa, eorum resolutionem juxta sequentia decrevit. Dubia vero hæc sunt:

1. Queritur, quanam dies præsentis anno 1761, et deinceps in simili casu, assignanda fuerit Officio sanctissimi Nominis Jesu. Secunda quippe Dominica post Epiphaniam fuit Dominica Septuagesimæ. Porro apud Meratum in Indiæ decretorum sacræ Rituum congr. typis Florentinis edito legitur decretum 5 Maii 1756, in quo dicitur, quod non convenit Officium prædictum transferri post Domini-

cam Septuagesimæ. Proinde non alia videtur congrua dies ipsi assignanda, quam anticipando illud ad diem 14, vel ad 16 Januarii, translatis ad proximas dies non impeditas officii S. Hilarii, et S. Marcelli. Equidem illud ipsum decretum paulo aliter refertur in editione (mendosa) commentarii ejusdem P. Merati Augustæ Vindelicorum, ubi simpliciter dicitur, quod prædictum Officium sanctissimi Nominis Jesu non conveniret celebrari *intra Quadragesimam*. Vera fortasse utraque lectio. Quidquid tamen sit, et postrema hæc lectione supposita ut genuina, non cessat difficultas. Ex quo enim receptum fuit in hac diocesi Aquensi Officium Deponsationis B. M. V. ut recitandum die 25 Januarii, ab annis circiter viginti Officium S. Raymundi conformiter ad sacra Rituum congr. Decreta translatum est ad diem 28, ut ei fixam, et propriam. Unde jam impedita ea die 28, Officium sanctissimi Nominis Jesu, si non anticipetur, necessum est transferri post feriam quartam cinerum, saltem in ecclesia seminarii Aquensis, in qua conversio S. Pauli, ut Patroni, celebratur cum Octava. Unde Officio S. Ignatii e propria sede prima Februarii in perpetuum ejecto, dies tertia, ut fixa, et propria, assignata fuit, quarta vero hoc anno fuit dies cinerum. Dignetur sacra congregatio universim statuere, quid in iis ambagibus sit servandum, ne invalescat ea varietas, quam in ipsis Italiæ Ecclesiis observavit Meratus.

2. Dubium pro nunc urgentius ob exortas isthic controversias spectat conclusionem orationis pro rege, quæ in omnibus vulgo Missalibus Romanis notatur. *Per Dominum*, etc., aliter tamen in Parisiensi, aliisque pluribus Galliæ Missalibus notatur. *Qui vivis*, etc. Quod conformius videtur rubricæ generali; siquidem postrema phrasid prædictæ orationis dicens: *Ad te, qui via, veritas, et vita es*, etc., indicat orationem ad Christum dirigi, de quo solo scriptum est, et cui specialiter convenit, ut sit *via, veritas*, etc., unde consequens videtur concludendam esse orationem per: *Qui vivis, et regnas*, etc. Nonne igitur errore librariorum irrepsit in Missalis Romani multis editionibus altera conclusio: *Per Dominum*, etc.? Equidem initium orationis (si sequentia non obstant) videtur denotare Patrem, qui communis intelligitur, dum dicitur: *Omnipotens Deus*, etc., at ea appellatio non tam ipsi est propria, quam est Filio Incarnato singulare esse viam et veritatem. Quid igitur servandum in conclusione prælatæ orationis? Et magis anteponenda videtur conclusio: *Qui vivis*, etc. Quod ipsa quandoque præscribitur in ipsis orationibus ad Patrem directis, ut videre est in Primæ ultima oratione, et in gratiis post prandium agendis: *Agimus tibi gratias... Qui vivis*, etc.

3. Si nuptiæ celebrentur die non festivo, sed in quo recitatur officium duplex per annum, debetne celebrari Missa conformis Officio cum commemoratione pro sponsis? aut potestne dici Missa pro sponso, et sponsa cum commemoratione officii currentis? Rubrica ante eam Missam posita, non est quoad hoc satis aperta. Quid si Officium esset duplex primæ aut secundæ classis, sed non festivum?

4. Item, si mulier esset vidua, debetne omitti Missa pro sponso, et sponsa, ut omittendæ sunt benedictiones infra eam descriptæ post orationem Dominicam, et *Ite, Missa est*?

5. In Missa de Vigilia Nativitatis, hæc verba, quæ post collectam leguntur: *Et dicitur hæc oratio tantum*: excluduntne orationes a superiore præceptas, v. g. pro pace, pro aeris serenitate? etc.

6. Item cum decretum diei 25 Junii 1756 præcipit, ut in Missa primæ et secundæ classis coram Sanctissimo Sacramento cantatis, commemoratio ejusdem Sanctissimi fiat sub unica conclusione, estne intelligendum de festis etiam in die Domi-

nica occurrentibus? Tunc commemoratio sanctissimi Sacramenti cui orationi conjungenda? Nonne orationi Dominicæ?

7. Exstatne aliquod decretum prohibens, ne in benedictione Sanctissimi Sacramenti ante orationem dicatur: *Dominus vobiscum*? Asserunt multi, Rituale tamen etiam nuper a Benedicto XIV editum id præscribit in festivitate Corporis Christi post reditum processionis.

8. In Officiis Translationis almæ domus Laurentanæ, et Expectationis partus, octava benedictio debetne dici: *Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum*, etc., an *Divinum auxilium*, etc.?

9. Item in Præfatione Missæ Expectationis dicendum est: *Et te in Expectatione partus B. M. V. collaudare*, etc.? Pariterque in Missa Rosarii dicendum est: *Et te in solemnitate Rosarii*, etc.? vel suntne omittenda hæc duo verba?

10. In ecclesiis, ubi retenti sunt hymni veteres, dum fit Officium de confessore translato, quidam in tertio versu hymni: *Iste confessor*, dicunt:

Hæc die lætus meruit supremos, etc.,

alii nil mutant. Equidem in omnibus Breviariis, ubi habentur hymni secundum emendationem Urbani VIII notatur hæc mutatio: at in iis, in quibus soli describuntur hymni veteres, quædam editiones præcipiunt mutationem versus, quædam eam omittunt. Quid igitur servandum est?

11. Circumfertur decretum recens de transferendis simplicibus, quorum lectio, et commemoratio a propria sede in perpetuum rejicitur per Officium duplex primæ classis v. g. in metropolitana Aquensi lectio SS. martyrum Sixti etc. occurrens in Transfiguratione Domini, quæ titularis est nostræ ecclesiæ. Decretum illud estne genuinum?

12. Sunt quædam ecclesiæ, ubi Anniversaria defunctorum celebrantur undecimo mense a die obitus. Si die illa occurrerit Officium duplex non festivum, poteritne cantari Missa de *Requiem*, ac in ipsa die anniversaria Obitus.

13. Item cum primam accipitur nuntium de obitu alicujus in loco dissito, potest in die duplici cantari Missa de *Requiem* ex decreto 1686. A fortiori celebrari possunt exequiæ pro defuncto pridie sero sepulto. Verum si contigat Sabbato post meridiem sepeliri cadaver, aut accipitur nuntium, nonne tunc feria secunda sequenti poterit cantari Missa de *Requiem*, et si Officium sit duplex non festivum.

14. Tandem dicendo Missam privatam de die occurrente, satisfine culibet obligationi Missæ privatæ, sive fundatæ, sive a fidelibus petite, oblati manuali stipendio, sive ipsa pro defunctis, sive in honorem alicujus sancti petita fuerit, modo sacerdos non expresse promiserit, se illam de sancto, aut in paramentis nigris celebraturum? Id quidem ab Alexandro VII definitum fuit pro diebus duplicibus; at in diebus semiduplicibus, et feriatis estne licitum, et satisfit debito? Ea est persuasio, et praxis quamplurimorum sacerdotum, et nisi hoc liceat, vix unquam Missa conveniret cum Officio in prædictis diebus non duplicibus: quæ enim postulatur a privatis fidelibus, vulgo petuntur pro defunctis, aut in honorem alicujus sancti. Aliunde sic citius defunctis subvenitur, idque videtur exigere commoditas et securitas sacerdotis. In re tanti momenti et quotidianæ occurrence quid præstandum, dignetur sacra congregatio declarare ac statuere.

Quibus ut supra propositis, et examinatis, decrevit Sacra Congregatio: *Quoad primum dubium*, quando festum SS. Nominis Jesu ab occurrente Dominica Septuagesimæ impeditur, transferendum est ad diem 28 Januarii tanquam illi propriam, de festum prædictum celebretur *intra Quadragesimam* juxta genuinum decretum diei 5 Martii 1756, et Officium S. Raymundi transferatur in aliam diem non

impeditam; *quoad secundum*, conclusio orationis pro Rege debet esse, *per Dominum nostrum*, etc. Ita enim habent autographa Missalia S. Pii V, Clementis VIII et Urbani itidem VIII, et ita antiquissima S. Gregorii Magni Sacramentaria; *quoad tertium*, quotiescunque occurrit Officium duplex per annum, non potest dici Missa propria pro sponso et sponsa; est enim Missa votiva, quæ prohibetur in diebus duplicibus a rubrica generali Missalis num. 4. Sed debet celebrari Missa conformis Officio cum commemoratione pro sponsis; *quoad quartum*, si mulier est vidua, non solum debet omitti benedictio nuptiarum, sed etiam Missa propria pro sponso et sponsa; *quoad quintum*, in Missa Vigiliæ Nativitatis debent omitti orationes a superiore præceptæ, v. g. pro pace, pro aeris serenitate, etc.; *quoad sextum*, quando Missa cantatur coram Sanctissimo Sacramento in festis primæ classis occurrentibus in Dominica, commemoratio Sanctissimi Sacramenti conjungenda est commemorationi Dominicæ; *quoad septimum*, in benedictione Sanctissimi Sacramenti ante orationem non debet dici, *Dominus vobiscum*, juxta decretum sacre Rituum congr. in Granaten. 16 Junii 1665, et in Salernitana 28 Septembris 1675, quod ita se habet: *In festo Sanctissimi Corporis Christi servanda est dispositio Cæremonialis episcoporum lib. II, cap. 33, in reponendo Sanctissimo Sacramento, ubi nulla fit mentio de y Dominus vobiscum, non vero Rituale Romanum, ubi dicitur addi, Dominus vobiscum, et sic servat in Urbe Summus Pontifex, et servatur ab omnibus; quoad octavum*, in Officiis Translationis almæ domus Laurentanæ, et Expectationis partus, octava benedictio debet esse, *Cujus festum colimus, Ipsa Virgo virginum*: vere enim sunt festa beatæ Mariæ Virginis; *quoad nonum*, in Præfatione Missæ Expectationis partus dicendum est, *et te in Expectatione beatæ Mariæ semper Virginis*, et in festo Rosarii dicendum est, *Et te in solemnitate beatæ Mariæ semper Virginis*, etc., omissis verbis *partus, et Rosarii; quoad decimum*, in Ecclesiis, ubi retenti sunt hymni veteres, dum fit Officium de confessore translato, unaquæque potest retinere suam antiquam consuetudinem mutandi, vel non mutandi, tertium versum hymni *Iste Confessor*, etc.; *quoad undecimum*, nullum adest decretum de transferendis festis simplicibus a duplici primæ classis festivo impeditis. Quare apocryphum est, quod circumferri asseritur, decretum; *quoad duodecimum*, in ecclesiis, quibus anniversaria celebrantur undecimo mense a die obitus, si die illa occurrat Officium duplex non festivum, potest cantari Missa de *Requiem*, ac in ipsa die anniversaria, dummodo dies illa, vel ex locorum consuetudine, vel ex testatorum dispositione, stata, et fixa sit pro celebrandis dictis anniversariis; *quoad decimum tertium*: si Sabbato post meridiem accipiat nuntium de obitu alicujus in loco dissito, poterit feria secunda sequenti cantari Missa de *Requiem*, et si Officium sit duplex non festivum; *quoad decimum quartum*, diebus, quibus dici possunt Missæ votivæ privatæ, vel defunctorum, sacerdos ad illas obligatus ratione fundationis, vel accepti manualis stipendii, propriæ obligationi non satisficit, dicendo Missam de die occurrente: expressa enim voluntas testatorum, vel postulantium, dummodo sit rationalis, debet adimpleri. Ideoque servanda, quæ in resolutionibus supra præmissis præscripta sunt, statuit, atque decrevit. Die 5 Martii 1761.

Varmiën.

1627. Cum rever. episcopo, et principi Varmiënsi nonnulla occurrerint dubia, exnesacram Rituum congr. supplicavit, quatenus ea benignè decernere dignaretur: Dubia sunt sequentia.

1. Cum festum Sanctissimi Rosarii B. Mariæ Virginis Dominica ipsis Kalendis mensis Octobris

vel easdem Kalendas proximè sequente juxta decretum sa. mem. Clementis PP. XI, de die 3 Octobris 1716, de præcepto celebrari debeat, jam vero eadem Dominica die anniversaria Dedicatiois ecclesiæ cathedralis Varmiënsis occurrat festum Sanctissimi Rosarii; quaeritur, an ad tenorem rubricæ Breviarii Romani Antuerpiæ anno 1727 typis excusi, ad sequentem Dominicam transferri debeat.

2. Bellum, quod ad initium sæculi xvii. Gustavus Adolphus rex Suecorum, Poloniæ et Germaniæ moverat, episcopatum Varmiënsis maximis arumnis afflixit; flamma enim, et gladio grassabantur Sueci, incolas omnibus bonis spoliabant, et quod luctuosissimum erat, templa, ejectis vel igne combustis imaginibus sanctorum, et crucibus signisque dedicationem eorumdem denotantibus, impie delatis, profanabant: quia vero etiam archivum tam episcopale, quam capituli abstulerunt; idcirco memoria Dedicatiois festæ omnium ecclesiarum parochialium exolevit, ita ut usu venerit, quod parochiales anniversarium Dedicatiois eadem die cum ecclesia cathedrali celebrent. Cum autem hæc consuetudo decretis sacre Rituum congr. contraria sit, episcopus Varmiënsis in proposito (*est*) singulis ecclesiis præfatis propriam diem pro festo Dedicatiois celebratione assignare. Et quia dubitat, an jure suo id possit, an vero specialem licentiam a Sede Apostolica petere debeat, hinc quatenus id necessarium sit, supplicat sibi eam concedi, nempe, non tantum ubi nulla exstat memoria Dedicatiois, eam designandi, sed etiam plerisque ecclesiis, in quibus Dedicatio festæ Assumptiois beatæ Mariæ Virginis, vel Omnium Sanctorum, vel Nativitatis S. Joannis Baptistæ, vel SS. apostolorum Petri et Pauli, aut etiam principalium patronorum regni Poloniæ, etc. vel Dominicis privilegiatis occurrit, festum Dedicatiois transferendi.

Et sacra eadem congregatio ad relationem eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis Tamburini dictæ sacre congregationis præfecti, et potentis, censuit rescribendum: *Ad primum*, transferendum esse festum Rosarii ad primam diem non impeditam juxta Rubricas Breviarii Romani; *ad secundum* episcopus, si constet de consecratione alicujus ecclesiæ, sed dies ignoretur, diem assignabit pro celebratione festi Dedicatiois. Idem faciet, si perpetuo occurrat dies Dedicatiois in festis primæ classis, ac propterea esset transferendus. Et ita declaravit, ac servari mandavit. Die 5 Martii 1761.

Bricinorien.

1628. Inter promotorem fiscale curiæ episcopalis ex una, et magistratum Bricinoriensem ex altera partibus, exortis nonnullis controversiis super observantia Cæremonialis episcoporum in aliquibus functionibus pontificalibus, eisque ad sacram Rituum congr. delatis, infrascripta dubia coram eminentissimo et reverendissimo D. cardinali Joanne Francisco Albani ponente concordata decidenda, in congregatione diei 29 Martii proposita fuerunt, nempe:

1. An magistratus Bricinoriensis accedens ad lotionem manuum episcopi pontificaliter parati debeat in actu stare, seu potius genuflectere, et manere genuflexus, in casu, etc.

2. An idem magistratus eundo et redeundo debeat genuflectere ante altare et ante crucem, in casu, etc.

3. An in benedictionibus solemnibus episcopi debeat stare, uti canonici, vel genuflectere, in casu, etc.

4. An possit adhibere pulvinaria cum stratu in scamno more episcoporum, in casu, etc.

An possit habere scamnum in presbyterio ecclesiæ S. Dominici Patroni ordinis Prædicatorum, in casu, etc.

At petente procuratore magistratus, dilatione nulla sacra Rituum congr. data fuit responsio suprascriptis dubiis, jussumque duntaxat per modum provisionis servari solutum. Proposita deinde in eadem sacr. congr. per eundem eminentissimum et reverendissimum D. cardinalem ponentem sub die 17 Maii ejusdem anni 1760, cum novo et sexto dubio a magistratu predicto excitato, nempe: an sit concedenda remissoria, in casu, etc., cum ob suffragiorum paritatem super ejusmodi remissoriali in suspenso etiam stetit decisio totius controversiæ, rescriptum fuit: *Iterum proponatur, et interim servetur solitum juxta ultimos status.*

Deductis igitur suprascriptis quinque dubiis in altera S. Rit. congr. sub die 15 Septembris ejusdem anni 1760 habita, neglectisque omnino atque negatis remissorialibus, ac utraque parte scripto, et voce informante audita, visisque juribus hinc inde deductis, matureque perpensis, ac consideratis, ad relationem præfati eminentissimi ponentis rescriptum fuit: *Ad 1. negative ad primam partem, affirmative ad secundam; ad 2. affirmative; ad 3. negative ad primam partem, affirmative ad secundam; ad 4. affirmative quoad pulvinaria lanæ tantum; ad 5. negative.* Petita tandem, et obtenta a magistratu predicto nova audientia, denuo per eundem eminentissimum ponentem repositis iisdem quinque dubiis, sacra congregatio respondendum censuit: *In decisio, et amplius.* Et ita declaravit, ac servari mandavit. Die 21 Julii 1761.

Basilicæ Vaticanæ

1629. Porrectis sacre congregationi Rituum præcibus ex parte celsitudinis regie eminentissimi et reverendissimi D. cardinalis ducis Eboracen. archiepiscopi Vaticanæ basilicæ pro definitione dubiorum sequentium respicientium ministerium acolythi basilicæ in pontificalibus, seu per eundem eminentissimum archiepiscopum, seu per episcopum ab eo delegatum peragendis, remissaque instantia ad eminentissimum et reverendissimum D. cardinalem Galli ponentem, seu relatores, proposita fuerunt in sacra congr. eadem dubia, videlicet.

1. An acolythus beneficiatus, seu clericus beneficiatus basilicæ Vaticanæ sustinens librum cardinali archiepiscopo, dum sedens legit præparationem ad Missam solemnem, teneatur genuflectere, prout cardinali celebranti placuerit, ejusve commoditas postulerit.
2. An idem modus sustinendi librum ad commodum celebrantis servari ab eodem acolytho in omnibus aliis sacris actionibus, in quibus cardinalis archiepiscopus sedens legit aliquid, vel cantat.
3. An idem modus sustinendi librum in omnibus supradictis actionibus debeat ad commodum celebrantis pariter servari ab eodem acolytho, quotiescunque episcopus canonicus ejusdem basilicæ, vel quicumque alter episcopus de mandato cardinalis archiepiscopi exercet munia pontificalia in dicta basilica?

Sacra congregatio, visis juribus ex parte dicte celsitudinis regie eminentissimæ productis, atque votis pro veritate exaratis ex duobus ex magistris Apostolicarum ceremoniarum, de petita vero ab acolytho dilatione nulla in præsentis judicio habita ratione, parte unica informante censuit rescribendum: *Affirmative in omnibus.* Et ita declaravit, ac servari mandavit. Die 9 Febr. 1762.

Verum iidem beneficiati, et clerici beneficiati prædictæ resolutioni minime acquiescentes, nemine citato adversus eam sub die 7 Aprilis proxime præteriti in actis emisissent protestationem, quam facto verbo cum sanctissimo domino nostro Clemente Papa XIII, ejus R. P. D. auditor per suum decretum

de medio sustulit, ac terminum trium mensium ad effectum adeundi sacrum Rituum congreg. ipsis beneficiatis, et clericis beneficiatis præfixit, quo elapso perpetuum eisdem eorumque successoribus silentium imposuit.

Deductis propterea per dictos beneficiatos, et clericos beneficiatos suis juribus, utraque parte informante tam scripto, quam voce, resumptoque prædictorum dubiorum maturo examine, ad relationem pariter prælaudati eminent. et reverend. D. cardinalis Galli ponentis proposito dubio: *An sit standum, vel recedendum a decisio?* Ipsamet sacra congregatio sub infrascripta die unanimi omnium eminentissimorum, et reverendissimorum DD. cardinalium suffragantium consensu respondit: *In decisio, et amplius.* Et ita decrevit, et in prædicta Vaticana basilica servari mandavit. Die 28 Aug. 1762.

Parisiens.

1629. Cum presbyteri Galli seminarii Missionum exterarum sacramentum congreg. supplicaverint pro declaratione sequentium dubiorum, videlicet:

1. Utrum quoties festum aliquod duplex, aut semiduplex, incidit in feriam, possit, et debeat celebrari Missa Defunctorum, et quatenus negative.
2. Utrum in ejusmodi casu possit obtineri talis indulgentia celebrando Missam de festo duplici, aut semiduplici feria secunda occurrenti: quod si iterum negative, iidem oratores humiliter rogant EE. VV. ut dictam indulgentiam pro omnibus feriis secundis, modumque eam lucrando presbyteris largiri non dedignentur.

Sac. eadem congregatio ad relationem per me infrascriptum secretarium videlicet Scipionem Burghesium factam mandavit, ut detur decretum anni 1662, 5 Augusti alias emanatum, quod est sequens, nempe: *Cum SS. dominus noster in visitatione ecclesiarum Urbis acceperit, in plerisque ecclesiis ab usum irrepsisse celebrandi Missas privatas pro defunctis etiam in festis duplicibus contra præscriptum rubricarum Missalis Romani, eundemque ab usum decreto congregationis eliminari præceperit, annotaverit vero sacre Rituum congregationi hujusmodi ab usum etiam in aliis ecclesiis ubique gentium existentibus indictum pariter reperiri; sac. eadem congregatio, ut Missalis rubricæ inviolate serventur, districte præcipit omnibus et singulis sacerdotibus tam secularibus, quam regularibus cujusvis ordinis, congregationis, societatis, et instituti, etiam necessario exprimentis, ut in posterum omnino dictam rubricam servent, ita ut Missas privatas pro defunctis, seu de Requiem in duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex benefactorum præscripto Missæ hujusmodi celebrandæ incidant in festum duplex, tunc minime transferantur in aliam diem non impediam, ne dilatio amittatur suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currenti cum applicatione sacrificii juxta mentem eorum benefactorum. Curentque ecclesiarum rectores, sacristæ, aliique ad quos pertinet, ut hujusmodi decretum inviolate servetur, et in sacristia affixum retineatur, ubi commode ab omnibus celebrare volentibus conspici ac legi possit. In eos autem, qui contra facere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarii tum sæculares, tum regulares, pro modo causæ animadvertant. Die 5 Augusti 1662. Et facta de prædictis SS. relatione, Sanctitas Sua annuit, et cum applicatione sacrificii satisfieri ac benefactorum mentem impleri voluit eadem die 5 Aug. 1662. Atque ita a præfatis presbyteris servari mandavit. Die 28 Augusti 1762.*

Urbis et Orbis.

1650. Cum sacra Rituum congreg. die 8 Martii 1758, approbante san. mem. Clem. PP. XII, Officium S. Jutræ de Falconeris fundatricis tertii ordinis Servorum B. V. M. cum oratione, hymno, ac lectionibus secundi nocturni propriis pro Ecclesia universali sub ritu semiduplicis recitari concesserit; ad

preces modo porrectas nomine Sacre Cæsareæ majestatis Francisci I Romanorum electi imperatoris, ac magni ducis Etruriæ ab eminent. et reverend. D. cardinali Alexandro Albani pro elevatione ritus Officii prædicti a semiduplici ad duplicem minorem, sac. eadem congreg. ad relationem emi. et rmi. D. cardinalis Feroni dicte sac. congreg. præfati, et ponentis hujusmodi instantiæ benigne annuendo, petitum officium S. Juliane de Falconeris ab omnibus Christianis tam secularibus, quam regularibus utriusque sexus, qui ad Horas canonicas tenentur, sub ritu duplicis minoris in posterum recitari mandavit, si SS. D. nostro visum fuerit. Die 11 Decembris 1762. Et facta deinde per me secretarium de prædictis eidem SS. D. nostro relatione, Sanctitas Sua benigne annuit. Die 14 ejusdem mensis, et anni 1762. *Joseph Maria card. Feroni præfectus.* Loco ✕ sigilli. S. Burghesius sacr. Rituum congreg. secretarius.

Urbis et orbis.

1651. Ad pias preces serenissimi Jacobi III Magnæ Britanniae regis, necnon Patris Joannis Gentili præfati generalis clericorum regularium ministrantium infirmis SS. D. N. Clementi Papæ XIII porrectas, et a Sanctitate Sua ad Sacrum Rituum congreg. remissas; sacra eadem congregatio ad relationem per me infrascriptum secretarium factam, mandavit, ut ab omnibus Christianis tam secularibus, quam regularibus, qui ad Horas canonicas tenentur, die decima octava Julii Officium S. Camilli de Lellis fundatoris eorumdem clericorum regularium ministrantium infirmis cum oratione, lectionibus secundi, et tertii nocturni, ac Missa propriis a san. mem. Benedicto Papa XIV, die 12 Martii 1783 approbat. sub ritu semiduplicis de præcepto, servatis rubricis recitentur, et in Breviario ac Missali Romano apponi concessit, si sanctissimo domino nostro visum fuerit. Die 14 Decembris 1762. Et facta deinde per me secretarium de prædictis eidem SS. D. N. relatione; Sanctitas Sua benigne annuit. Die 15 ejusdem mensis, et anni 1762. *Joseph Maria card. Feroni præfectus.* Loco ✕ sigilli. S. Burghesius sacr. Rituum congreg. secretarius.

Amerina.

1652. Exortis inter capitulum, et canonicos ecclesiæ cathedralis Amerinæ ex una, et parochos S. Lucie, S. Mariæ de Portu, et S. Mariæ ad Ulmum dicte civitatis ex altera partibus controversiis super juribus parochialibus aliisque præminentis in functionibus ecclesiasticis peragendis, illisque ad sacrum Rituum congregat. delatis, infrascripta dubia coram eminent. et reverend. dom. card. Feroni dicte sac. congreg. præfate, et ponente, concordata decidendæ proposita fuerunt, nempe:

1. An ecclesiæ parochiales S. Lucie, S. Mariæ de Portu, et S. Mariæ ad Ulmum, earumque parochi sint liberi, et independentes ab ecclesia cathedrali ejusque capitulo, canonicis, et priore, uti parochi, sive potius dependentes, in casu, etc.
2. An omnibus dictis parochis, sive potius parochis tumulantibus tantum, absente capitulo, competat usus stolæ occasione, qua funus ducitur ad dictam cathedralem, sive aliam ecclesiam in transitu per parochiam prioris dicte cathedralis, et in eadem cathedrali, in casu, etc.
3. An interveniente capitulo funebri functione conficienda sit ab altero ex canonicis dicti capituli, sive potius a parochio defuncti, in casu, etc. *Et quatenus a canonico.*
4. An dicto canonico funebrem functionem conficiente, induto pluviali, et stola, eadem stola deferri possit a supradictis parochis, sive a parochio defuncti, in casu, etc. Quatenus vero ab eodem parochio.
5. An omnes supradicti parochi possint deferre

stolam, sive potius parochus defuncti tantum, in casu, etc.

6. An iidem parochi teneantur publicare matrimonia, et decimas exigere in dicta cathedrali, sive potius illa publicare possint, et decimas exigere in propriis ecclesiis, in casu, etc.

7. An iidem parochi teneantur tempore paschali sacramenta penitentiae et Eucharistiæ ministrare propriis ovibus in dicta cathedrali, in casu, etc.

8. An iidem parochi teneantur incedere in processione SS. Corporis Christi, aliisque processionibus, quatenus interveniant vestibus sacris induti, prout alii sacerdotes, sive potius possint incedere cum cotta, et stola, et in quo loco, in casu, etc. Et sac. congregatio, utraque parte, scripto, et voce prius audita, visisque juribus hinc inde deductis, ad relationem ejusdem eminent. et rever. D. cardinalis ponentis, rescribendum censuit. *Ad 1. Dilata; ad 2. usum stolæ competere parochio tumulanti tantum; ad 3. affirmative ad primam partem, negative ad secundam juxta solitum; ad 4. negative quoad omnes juxta solitum; ad 5. provisum in præcedenti; ad 6. quoad publicationem matrimoniorum faciendam esse tam in propria parochia, quam in cathedrali ad formam constitutionis synodalis anni 1566. Quo vero ad exactionem decimarum, in nulla ecclesia faciendam esse, sed in loco ab episcopo designando; ad 7. quoad sacramentum penitentiae, negative; quoad communionem paschalem, posse in propria, dum parochus celebrat; ad 8. affirmative ad primam partem; ad secundam juxta solitum.* Et ita decrevit, ac servari mandavit. Die 7 Maii 1765.

Firmana Funerum.

1653. Ad dirimendas nonnullas controversias exortas inter sacerdotem Julium, aliosque fratres de Tolini oppidi Petritoli diocesis Firmanae ex una, et parochos dicti oppidi, et illis, ex altera, partibus, super associatione cadaverum ad ecclesiam Regularium, necnon super emolumentis parochis debitis, illisque ad sacrum Rituum congreg. judicium delatis, eminent. et reverend. D. card. Caprara ponens infrascripta dubia coram se concordata decidenda proposuit, nempe:

1. An parochi teneantur associare cadavera tumulanda in ecclesia Regularium usque ad crucem, vel potius usque ad januam ecclesiæ, ibique dare ultimum vale, et quatenus affirmative ad secundam partem.
2. An regulares, quatenus associationi non fuerint invitati, teneantur exspectare, et recipere cadavera in janua eorum ecclesiæ, in casu, etc.
3. An liceat heredibus defuncti asportare cadavera e propriis domibus ad ecclesiam parochialem per modum depositi, antequam illa processionaliter deferantur ad ecclesiam Regularium, et parochi teneantur recipere; et quatenus affirmative;
4. An, et quale emolumentum debeatur parochis ratione ejusdem depositi, in casu, etc.
5. An parochis cæterisque ecclesiasticis associantibus cadavera ad ecclesiam Regularium liceat exigere pro dicta associatione majorem elemosynam, et emolumentum, seu potius illud dari solitum occasione associationis faciendæ ad ecclesiam, in casu, etc.
6. An cæteri ecclesiastici, et confratres associantes cadavera teneantur introire ecclesiam Regularium, ibique solitas sacras preces una cum Regularibus canere, et totum Officium absolvere, in casu, etc.

Et sac. eadem congregatio utraque parte, scripto, et voce informante audita, visisque juribus hinc inde deductis, ad relationem ejusdem emi. D. card. ponentis rescribendum censuit: *Ad 1. negative ad primam, affirmative ad secundam partem; ad 2. affirmative; ad 3. affirmative in omnibus, petita tamen, quamvis non obtenta licentia Parochi; ad 4. deberi parochio intorticia tantum, quibus cadaver expositum*